

Тому виходячи з отриманої інформації, можемо сказати наступне, що чинниками, які сприяють виявленню злочинів даної сфери, є професійна підготовка оперативного працівника з метою. Тобто працівник повинен не тільки знати де отримати інформацію але володіти навичками які необхідні йому для викриття таких правопорушень а саме: знати специфіку (правила) функціонування того чи іншого фонду; володіти суб'єктивними якостями, які безпосередньо впливають на розкриття злочинів; знати де і з якого джерела отримати первинну інформацію будь то Інтернет чи ЗМІ; уміти кваліфіковано здійснювати оперативно-розшукові заходи;

Оскільки працівники захисту економіки є частиною правоохоронних органів України то та інформація яку вони отримують є невідомою складовою інформаційного забезпечення України в цілому. Для того щоб викривати злочини у данній сфері працівник повинен мати оперативну інформацію щодо діяльності того чи іншого фонду, знати нормативну базу та систему фонду, володіти суб'єктивними якостями та знати де отримати первинну інформацію щодо злочину. Для подолання даної проблеми необхідно на рівні держави створити інформаційну пошукову систему яка буде безпосередньо стосуватися фонду певної діяльності (в данній системі повинна міститися інформація оперативного спрямування) для запобігання злочинам та виявлення осіб та фактів, що становлять оперативний інтерес.

Список використаних джерел:

1. Науковий вісник №4,ст.6, Львівського державного університету внутрішніх справ 2013 рік.
2. Орлов Ю. Ю. Застосування оперативної техніки в оперативно-розшуковій діяльності міліції (теорія і практика) / Ю. Ю. Орлов. – К.: КНУВС, 2007. – 559 с.
3. Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» стаття 2;

Полоз Альона Михайлівни,
курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович
професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС*

ОЦІНКА РИЗИКІВ І ФАКТОРІВ В СИСТЕМІ БЕЗПЕКИ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ

Аналіз ризиків являє собою діяльність, в ході якої роботодавець з'ясовує і оцінює фактори небезпеки робочого середовища, які можуть загрожувати працівникам. Запропонована тематика є надзвичайно актуальною для підприємців-новачків, оскільки формування системи управління ризиками на підприємстві є важливим аспектом для самого підприємства, а також його стійкості та конкурентоспроможності в

подальшому. Через ризикованість підприємницької діяльності, саме банкрутство стає частим явищем в ринковій економіці. За статистикою західних країн 70-80% підприємств не можуть протриматись «на плаву» і двох років.

Кожен з нас знає, чи принаймні здогадується, що однією з головних рис характеру справжнього підприємця є вміння ризикувати. Отже, підприємницький ризик – це ймовірність виникнення збитків або недержання доходу порівняно з витратами та бізнес планом; невизначеність очікуваного доходу. Країни з більш розвинутою фінансовою інфраструктурою краще відчувають на собі хвилі економічних криз. Тому їх «законодавець» вводить додаткові вимоги та правила ведення бізнесу для суб'єктів що активно розміщують свої акції на фондових біржах а також посадовців які відповідають за ведення фінансової звітності. Щодо правил, одним словом, підвищується контроль фінансової ситуації в середині бізнесу ще до виникнення ризиків, а також безпосередньо звертаються до систем управління ризиками, робота яких спрямована на виявлення будь-яких відхилень від норми.

Основними чинниками, що можуть впливати на зменшення доходу підприємства є:

- збільшення матеріальних витрат на устаткування, транспорт, приміщення, заробітну плату працівників тощо;
- втрата позиції на ринку, через падіння попиту, дій конкурентів;
- зменшення якості продукції порівняно з рівнем ринку та конкурентів;
- зміна законодавства, збільшення податків та відрахувань;
- стихійні лиха;
- неплатоспроможність учасників угод, партнерів;
- некомпетентність працівників, як наслідок помилки, безвідповідальність та нечесність.

Розглянемо поняття «ризик», як економічну категорію, що змушує нас визначитись з поняттям «ризикове підприємство». Ризикове підприємство – підприємство, яке направлене на виготовлення високоякісної продукції, знаходиться на стадії розквіту та таке, що може змінити свій орієнтир на виготовлення зовсім інакшої продукції і вийти з нею на ринок.

Ризик за своєю природою поняття, яке не можливо передбачити або обмежити. І навіть на підприємствах з ідеальною репутацією, бухгалтерією і начальницьким складом з часом вірогідність реалізації ризиків та їх негативних фінансових наслідків тільки зростатиме. Тому перед власниками та менеджерами даних підприємств виникає питання постійного моніторингу та оцінки існуючих ризиків та виявлення джерел виникнення нових, більш складних. Такий процес і називають ризик-менеджмент або управління ризиками.

Управління ризиками – робота аналітиків зі збору інформації, даних, їх аналізу, виявлення та оцінки ризиків, розробка профілактичних заходів, спрямованих на попередження та мінімізацію ризиків, а також оцінки ефективності даних заходів. Об'єктами аналізу є: характеристики товарів,

транспортних засобів; зовнішньоекономічні операції та характеристики учасників зовнішньоекономічних операцій. До цілей системи управління ризиками слід віднести: Прогнозування, запобігання, попередження і виявлення порушень законодавства України з питань митної справи та економіки в цілому; забезпечення покращення ефективності використання наявних доходів та збору ресурсів та розробка методів із захисту національної безпеки, життя і здоров'я людей, тварин, рослин, інтересів споживачів.

Процес управління ризиками містить в собі комплекс різноманітних заходів, що дають можливість підприємцям і власникам орієнтуватися у пріоритетах та недоліках власного проекту. На першому етапі процесу необхідна поверхнева оцінка та огляд проблеми, інциденту, а в нашому випадку і ризику. Це здійснюється для того, аби ми з Вами чітко відповіли на запитання, «Чи вплине дана ситуація на роботу підприємства? Як?», та «Чи варто її взагалі уникати?». При цьому важливо оглянути ризик всебічно, використовуючи не лише аналітику та інші цифрові методи, але і статистику. Наступним кроком є дослідження природи ризику.

Також важливо виявити фактори, що загрожують здоров'ю людей, до того, як вони завдадуть шкоди здоров'ю працівника, і продумати рішення. Зазначимо, що практичною частиною аналізу ризиків і є пропозиції по нейтралізації кожного фактора небезпеки. На підставі аналізу ризику складається письмово план дій, в якому у всіх сферах діяльності підприємства і на всіх рівнях управління передбачаються дії, що організовуються для запобігання або щодо зниження ризиків для здоров'я, складається часовий графік їх виконання, вказуються виконавці, і виділяються необхідні для цього кошти.

Проценко Діана Олександрівна
курсант навчальної групи ФЕПБ-741

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Санакосв Дмитро Борисович
завідувач кафедри ФЕБ

кандидат юридичних наук, доцент

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВИХ ПІДРОЗДІЛІВ

В умовах сьогодення виникає потреба в обговоренні актуальних проблем правового регулювання діяльності оперативно-розшукових підрозділів. Нажаль, українське законодавство зазнає швидких змін, які не